

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, neizdarot apvienošanās nelabvēlīgās ietekmes uz konkurenci pilnīgu izvērtējumu, tostarp neizvērtējot apvienošanās ietekmi uz konkrētajiem tirgiem, kas noteikti, pamatojoties uz O&D modeli, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas, ciktāl tās attiecas uz piekrišanas došanas sabiedrību apvienošanai nosacījumiem un tos tieši vai netieši regulē, it īpaši Līguma 101. un 102. pantu, kā arī to īstenošanas noteikumus, it īpaši Regulas Nr. 139/2004 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 2. panta 1. punktu un 2. panta 2. punktu. Izvērtējot apvienošanos atbilstoši O&D modelim, vienlaikus varot konstatēt virkni tās radītu konkurences izkropļojumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija kļūdaini esot izvērtējusi apvienošanās ietekmi uz iespēju sniegt gaisa pasažieru pārvadājumu pakalpojumus, kā arī uz lidostām, uz kurām attiecas apvienošanās, tādējādi pieļaujot nopietnu un acīmredzamu kļūdu apvienošanās vērtējumā. Pareizi veikta apvienošanās analītiska vērtējuma rezultātā esot jāsecina, ka tās īstenošanai būs ievērojama negatīva ietekme uz konkurenci, tostarp radot *Lufthansa* dominējošu stāvokli noteiktās lidostās.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, piešķirdama laika nišas noteiktās lidostās, Komisija, pārkāpjot neitralitātes, pārskatāmības un nediskriminācijas principus, esot pārkāpusi Regulu Nr. 95/93.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, neizvērtējot, vai apvienošanās izraisītais iespējamais efektivitātes pieaugums atsver tās negatīvo ietekmi uz konkurenci, Komisija esot pārkāpusi Pamatnostādnes par horizontālo apvienošanos izvērtēšanu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, paredzot *Lufthansa* pienākumus, kas nenovērš būtiskos konkurences izkropļojumus, ko izraisa apvienošanās, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas, kā arī tā īstenošanas noteikumus.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka, neņemot vērā konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, ko izraisa apvienošanās saistībā ar *Air Berlin* piešķirto valsts atbalstu, Komisija esot pārkāpusi Līguma normas, tostarp LESD 107. panta 1. punktu, kā arī to īstenošanas noteikumus.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi LESD 296. pantu, nepietiekami pamatojot Eiropas Komisijas lēmumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-300/18)

(2018/C 231/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Feodorovich Yanukovych (Rostova pie Donas, Krievija) (pārstāvis: T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2018. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2018/333 ⁽¹⁾ un Padomes 2018. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2018/326 ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmajā pamatā ir apgalvots, ka prasītājs attiecīgajā laikā neesot atbildis noteiktajiem tādas personas kritērijiem, lai tiktu iekļauts sarakstā. Eiropas Savienības Padome neesot pienācīgi ņēmusi vērā un apsvērusi visus tai iesniegtos dokumentus, kā arī esot bijusi ārkārtīgi selektīva attiecībā uz dokumentiem, kurus tā ir ņēmusi vērā. Šī pamata atbalstam izvirzītie argumenti ietver to, ka: attiecībā uz prasītāju tiek veikta tikai pirmstiesas izmeklēšana, kas esot iestrēgusi un acīmredzami neesot pietiekama, lai atbilstu attiecīgajam kritērijam; un dokumenti, uz kuriem Padome ir balstījusi savu lēmumu saglabāt prasītāja vārdu sarakstā, esot pilnīgi nepiemēroti, nesaskanīgi, viltoti un neesot pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem.
2. Otrajā pamatā ir apgalvots, ka Padome, iekļaujot prasītāju to personu sarakstā, kam ir piemēroti strīdīgie pasākumi, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Atkārtoti iekļaujot prasītāju, lai gan esot skaidrs, ka nav saiknes starp “pamatojumu” un attiecīgajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu. Turklāt attiecībā uz pirmo pamatu sniegtais pamatojums vienādi esot attiecināms uz otro pamatu.
3. Trešajā pamatā ir apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Padome neesot norādījusi faktiskos un konkrētos iemeslus prasītāja iekļaušanai sarakstā. Sestajā grozījumu lēmumā un Sestajā grozījumu regulā norādītais “pamatojums” prasītāja iekļaušanai sarakstā (papildus tam, ka tas ir kļūdainš) esot standartizēts, nepiemērots un nepietiekami konkrēts.
4. Ceturtajā pamatā ir apgalvots, ka prasītāja tiesības uz aizstāvību ir tikušas pārkāptas un/vai ka tam tika liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Padome tostarp neesot atbilstoši sazinājusies ar prasītāju pirms atkārtotas iekļaušanas sarakstā, un prasītājam neesot tikusi dota pienācīga vai taisnīga iespēja vai nu izlabot kļūdas vai sniegt informāciju par personiskajiem apstākļiem. Padomei/prasītājam nevienā posmā netika sniegti nopietni, ticami vai konkrēti pierādījumi, lai pamatotu ierobežojošo pasākumu noteikšanu.
5. Piektajā pamatā ir apgalvots, ka Padomei neesot bijis piemērota juridiskā pamata, lai pieņemtu Sesto grozījumu lēmumu un Sesto grozījumu regulu. Šā pamata atbalstam norādītie argumenti ir šādi: a) Sestajā grozījumu lēmumā netika izpildīti nosacījumi, lai Padome varētu atsaukties uz LES 29. pantu. Tostarp: i) Padomes skaidri minētie mērķi esot tikai neskaidri apgalvojumi; ii) pamatam neesot pietiekamas saiknes ar atbilstošo pārbaudes tiesā standartu, kas ir vajadzīgs šādos apstākļos; un iii) ierobežojošo pasākumu noteikšana atbalstot un leģitimējot jauno Ukrainas iekārtu, kas pati par sevi apdraudot pienācīgu procesu un tiesiskumu, kā arī sistemātiski pieļaujot cilvēktiesību pārkāpumus; b) netika izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums saskaņā ar LES V sadaļas 2. nodaļu; c) neesot pastāvējusi pietiekama saikne, lai attiecībā uz prasītāju atsauktos uz LESD 215. pantu.
6. Sestajā pamatā ir apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras. Padomes patiesais mērķis, ieviešot Sesto grozījumu lēmumu un Sesto grozījumu regulu, galvenokārt esot bijis izdabāt šobrīd esošajai Ukrainas iekārtai (tā, lai Ukrainai veidotos ciešākas saiknes ar Eiropas Savienību), nevis tie mērķi/iemesli, kas norādīti šajos grozījumu tiesību aktos. Iekļaušanas kritēriji esot ārkārtas un absolūta pilnvaru deleģēšana, kas atbilst Padomes mērķim.

7. Septītajā pamatā ir apgalvots, ka tika pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, jo ierobežojošie pasākumi tostarp esot nepamatoti un nesamērīgi šo tiesību ierobežojumi tostarp tādēļ, ka: i) netiekot apgalvots, ka kādi līdzekļi, ko, kā apgalvots, esot piesavinājis prasītājs, būtu pārskaitīti ārpus Ukrainas; un ii) neesot nedz vajadzīgi, nedz piemēroti iesaldēt visus prasītāja līdzekļus, jo Ukrainas iestādes šobrīd esot aprēķinājušas to zaudējumu apmēru, par kuriem tiek veikts kriminālprocess pret prasītāju.

- ⁽¹⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2018/333 (2018. gada 5. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2018, L 63, 48. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes Īstenošanas Regula (ES) 2018/326 (2018. gada 5. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2018, L 63, 5. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-301/18)

(2018/C 231/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovich Yanukovych (Sanktpēterburga, Krievija) (pārstāvis: T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2018. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2018/333 ⁽¹⁾ un Padomes 2018. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2018/326 ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz prasītāju; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmajā pamatā ir apgalvots, ka prasītājs attiecīgajā laikā neesot atbildis noteiktajiem tādas personas kritērijiem, lai tiktu iekļauts sarakstā. Eiropas Savienības Padome neesot pienācīgi ņēmusi vērā un apsvērusi visus tai iesniegtos dokumentus, kā arī esot bijusi ārkārtīgi selektīva attiecībā uz dokumentiem, kurus tā ir ņēmusi vērā. Šī pamata atbalstam izvirzītie argumenti ietver to, ka: attiecībā uz prasītāju tiek veikta tikai pirmstiesas izmeklēšana, kas esot iestrēgusi un acīmredzami neesot pietiekama, lai atbilstu attiecīgajam kritērijam; un dokumenti, uz kuriem Padome ir balstījusi savu lēmumu saglabāt prasītāja vārdu sarakstā, esot pilnīgi nepiemēroti, nesaskanīgi, viltoti un neesot pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem.
2. Otrajā pamatā ir apgalvots, ka Padome, iekļaujot prasītāju to personu sarakstā, kam ir piemēroti strīdīgie pasākumi, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā. Atkārtoti iekļaujot prasītāju, lai gan esot skaidrs, ka nav saiknes starp “pamatojumu” un attiecīgajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu. Turklāt attiecībā uz pirmo pamatu sniegtais pamatojums vienādi esot attiecināms uz otro pamatu.
3. Trešajā pamatā ir apgalvots, ka Padome nav norādījusi pamatojumu. Padome neesot norādījusi faktiskos un konkrētos iemeslus prasītāja iekļaušanai sarakstā. Sestajā grozījumu lēmumā un Sestajā grozījumu regulā norādītais “pamatojums” prasītāja iekļaušanai sarakstā (papildus tam, ka tas ir kļūdainais) esot standartizēts, nepiemērots un nepietiekami konkrēts.